

Sygn. akt : VU 1944/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 21 lutego 2014 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 21 lutego 2014 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. M. prawo do emerytury od dnia 21 stycznia 2014 r.,

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia,

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1944/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 lutego 2014 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. M. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków niezbędnych do przyznania na jego rzecz prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 4 lata, 4 miesiące i 2 dni pracy, o której mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia J. M.:

- w Wojewódzkim Zakładzie (...) w J. od 13 stycznia 1975 r. do 31 maja 1975 r., ponieważ charakter pracy podany w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 14 lutego 2002 r. jest niezgodny z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.;
- w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w J. od 6 kwietnia 1983 r. do 2 lipca 1990 r., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach powołano przepisy branżowe, które utraciły moc prawną;
- w Cukrowni (...) S.A. w J. od 1 września 1993 r. do 28 grudnia 1998 r., z uwagi na brak jest możliwości ustalenia czy we wskazanym okresie wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze;
- okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 26 stycznia 1973 r. do 13 grudnia 1974 r., gdyż w chwili powołania do służby wnioskodawca nie pozostawał w zatrudnieniu.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. M. domagając się uwzględnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu jego zatrudnienia w Wojewódzkim Zakładzie (...) w J., w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w J., w Cukrowni (...) S.A. w J. oraz w (...) Sp. z o.o. w P..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Informacyjnie podał, że okresy zatrudnienia J. M. w (...) Sp. z o.o. w P. nie były rozpatrywane z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M., urodzony w dniu (...), na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 27 lat, 2 miesiące i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a w tym 4 lata, 4 miesiące i 2 dni pracy, o której mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wnioskodawca przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

/okoliczność bezsporna/

W okresie od 1 grudnia 1972 r. do 9 stycznia 1973 r. J. M. był zatrudniony w (...) Ośrodku (...) w J.. W okresie od 26 stycznia 1973 r. do 13 grudnia 1974 r. (1 rok, 10 miesięcy i 19 dni) ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową, a następnie od 13 stycznia 1975 r. do 31 maja 1975 r. (4 miesiące i 19 dni) pracował w Wojewódzkim Zakładzie (...) w J. jako maszynista koparki.

W spornym okresie wnioskodawca obsługiwał koparkę, za pomocą której wykonywał wykopy m.in. przy budowie drogi oraz samochody ciężarowe T. J. oraz S. służące do przewożenia materiałów sypkich i kruszywa do placówek firmy zlokalizowanych w innych miejscowościach.

Prawo jazdy kategorii B ubezpieczony posiada od 30 czerwca 1971 r., kategorii C od 17 sierpnia 1976 r., zaś kategorii C+E od 11 września 1978 r.

W dniu 15 grudnia 1973 r. J. M. uzyskał uprawnienia operatora koparek jednonaczyniowych do 0,6 m³, w dniu 23 sierpnia 1994 r. uprawnienia operatora ładowarek jednonaczyniowych do 2,5 m³, a w dniu 14 marca 1998 r. uprawnienia operatora ładowarek typu (...) i (...).

dowód: - przesłuchanie wnioskodawcy: 00:35:36- 00:53:12;

- akta kapitałowe: świadectwo pracy z dnia 28.05.1975r., k. 8; książeczka wojskowa, k. 3;

- akta ZUS: świadectwo z dnia 15.12.1973r., k. 10; uprawnienia, k. 11.

W okresie od 6 kwietnia 1983 r. do 2 lipca 1990 r. (7 lat, 2 miesiące i 27 dni) J. M. pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w J. (później (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J.).

Początkowo wnioskodawca pracował na stanowisku mechanika kierowcy, zaś z dniem 1 czerwca 1984 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki operatora koparki Typ (...). Od dnia 1 marca 1986 r. J. M. został zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w J. jako kierowca samochodu specjalnego do ciągnięcia niskopodłogowych przyczep, tzw. T. balastowa o dopuszczalnej masie całkowitej około 6 t i ładowności do 50 ton, za pomocą którego przewoził duże płyty prefabrykowane i drobny materiał budowlany w paletach. W spornym okresie wnioskodawca obsługiwał również samochód J., S. (...), S. z przyczepą oraz S. wywrotka, za pomocą których przewoził materiały budowlane.

W okresie od 18 października 1983 r. do 23 marca 1984 r. J. M. został skierowany przez zakład pracy na kurs podstawowy spawania elektrycznego, a w okresie od 6 stycznia 1984 r. do 6 czerwca 1984 r. na kurs podstawowy spawania gazowego.

dowód: - przesłuchanie wnioskodawcy: 00:35:36- 00:53:12;

- zeznania świadka H. K.: 00:16:41-00:24:24;

- akta ZUS: kapitałowe: świadectwo pracy z dnia 02.07.1991r., k. 11;

- akta osobowe (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. : umowa o pracę z dnia 06.04.1983r.; angaż z dnia 08.06.1984r.; aneks - zmiana umowy o pracę z dnia 15.04.1986r.;

- akta osobowe: Cukrownia (...) S.A. w J.: książka spawacza, k. 17.

W okresie od 1 września 1993 r. do 28 grudnia 1998 r. (5 lat, 3 miesiące i 28 dni) J. M. był zatrudniony w Cukrowni (...) S.A. w J..

W sporny okresie wnioskodawcy powierzono obowiązki operatora ładowarki typu (...) (...). Ubezpieczony pracował przy załadunku i rozładunku węgla na taśmociągi, kamienia wapiennego do zbiornika pieców oraz wapna pozostałego w zbiornikach po produkcji na ciągniki. J. M. zajmował się również załadunkiem buraków na ciężarówkę, spławianiem buraków (transporte buraków poprzez kanały na produkcję do zakładu), wywozem błota po produkcji buraków, czyszczeniem osadników ze szlamu oraz przy transporcie części do maszyn pracujących na produkcji.

dowód: - przesłuchanie wnioskodawcy: 00:35:36- 00:53:12;

- zeznania świadka B. B.: 00:09:14-00:16:41;

- zeznania świadka K. W.: 00:25:01-00:34:46;

- akta osobowe: świadectwo pracy z dnia 28.12.1998r.

W dniu 21 stycznia 2014 r. J. M. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

/okoliczność bezsporna/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. M. jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 j.t.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmiocie. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, że J. M. osiągnął wiek emerytalny, przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, zaś na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 27 lat, 2 miesiące i 6 dni stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Kwestią sporną pomiędzy stronami niniejszego postępowania było natomiast ustalenie, czy wnioskodawca spełniał pozostałe warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził bowiem, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony wykazał 4 lata, 4 miesiące i 2 dni pracy, o której mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. J. M. argumentował natomiast, iż decyzja organu rentowego jest niezgodna ze stanem faktycznym, bowiem prace w warunkach szczególnych w wymiarze umożliwiającym mu nabycie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wykonywał w okresie zatrudnienia w Wojewódzkim Zakładzie (...) w J., w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w J., w Cukrowni (...) S.A. w J. oraz w (...) Sp. z o.o. w P..

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie Sąd ustalił, że uwzględnieniu do stażu pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze podlegał okres zatrudnienia J. M. w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J..

W pierwszej kolejności należało wskazać, iż za okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. wnioskodawca legitymował się świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, z którego wynikało, iż w okresie od 6 kwietnia 1983 r. do 2 lipca 1990 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego. Jakkolwiek w przedmiotowym dokumencie powołano się na rozporządzenie nr 55 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 r., które utraciło moc prawną, to zauważyć należy, że tzw. „przepisy branżowe” nie mają charakteru wiążącego, a ocena, czy określona praca może być uznana za pracę w warunkach szczególnych dokonywana jest na podstawie powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r. oraz załączonych do niego wykazów. Tym samym, określenie przez pracodawcę stanowiska pracy w sposób niezgodny z przepisami resortowymi, nie stanowi przeszkody do uznania tej pracy za pracę w warunkach szczególnych, jeżeli praca faktycznie przez ubezpieczonego wykonywana, została wymieniona w wykazie powołanego wyżej rozporządzenia.

Tymczasem, z analizy dokumentów załączonych do akt osobowych wynikało, że w początkowym okresie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. J. M. powierzono obowiązki mechanika kierowcy oraz skierowano do odbycia kursu spawania. Przebieg pracy wnioskodawcy w okresie od 6 kwietnia 1983 r. do 31 maja 1984 r. wyjaśnia więc jaki plan dalszego zatrudnienia wiązano z nim w tym czasie. Istotne jest jednak, że z dniem 1 czerwca 1984 r. ubezpieczonemu powierzono stanowisko operatora koparki Typ (...)” i od tej daty należy rozpatrywać okres jego zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. jako okres pracy w warunkach szczególnych. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało natomiast, że w okresie zatrudnienia na stanowisku operatora koparki, tj. od dnia 1 czerwca 1984 r. do 28 lutego 1986 r. oraz na stanowisku mechanika - kierowcy, tj. od dnia 1 marca 1986 r. do 2 lipca 1990 r. J. M. wykonywał prace określone w wykazie A, dział VIII, poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych /specjalnych/, pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów).

Jak wynikało bowiem z zeznań J. M., od dnia 1 marca 1986 r. wykonywał on na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. prace kierowcy samochodu specjalnego do ciągnięcia niskopodłogowych przyczep, tzw. T (...), za pomocą którego przewoził duże płyty prefabrykowane i drobny materiał budowlany w paletach oraz prace kierowcy samochodów ciężarowych (J., S (...), S. z przyczepą oraz S (...)) służących do transportu materiałów budowlanych. Powyższe potwierdził przesłuchany w sprawie H. K., który wyjaśnił dodatkowo, że przez cały rozpatrywany okres wnioskodawca wykonywał prace wymienione w wykazie A, dział VIII, poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., mimo że jego stanowisko pracy zostało odmiennie określone w niektórych angażach. On sam bowiem pracując jako operator koparki miał wskazane w angażu stanowisko elektromontera.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, iż w okresie zatrudnienia w Cukrowni (...) S.A. w J. od 1 września 1993 r. do 28 grudnia 1998 r. J. M. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace stypizowane w wykazie A, dział V, poz. 3 (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych) załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

Na wstępie należało zauważyć, iż jakkolwiek za okres od 1 września 1993 r. do 28 grudnia 1998 r. wnioskodawca nie legitymował się świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych, to treść świadectwa pracy nie jest wiążąca w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych. Nie jest to bowiem dokument urzędowy i nie tworzy żadnych praw podmiotowych. Zawiera natomiast oświadczenie wiedzy i podane w nim informacje mogą być zwalczane wszelkimi dowodami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 1996 r., sygn. akt I PRN 40/96).

Tymczasem, w oparciu o treść świadectwa pracy z dnia 28 grudnia 1998 r. Sąd ustalił, że w rozpatrywanym okresie wnioskodawca był zatrudniony jako ślusarz-operator. Przesłuchani w sprawie B. B. i K. W. zeznali natomiast, że w okresie zatrudnienia w Cukrowni (...) S.A. w J. ubezpieczony był operatorem ładowarki, za pomocą której wykonywał prace przy załadunku i rozładunku (węgla na taśmociągi, kamienia wapiennego do zbiornika pieców, wapna pozostałego w zbiornikach po produkcji na ciągniki, buraków na ciężarówki), a także zajmował się spławianiem buraków, wywozem błota po produkcji buraków oraz czyszczeniem osadników ze szlamu. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w przesłuchaniu wnioskodawcy, który wskazał dodatkowo, że wymienione prace wykonywał wyłącznie przy użyciu fadromy.

Tym samym, w ocenie Sądu, wnioskodawca udowodnił, że legitymuje się 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, bowiem po zsumowaniu okresów zatrudnienia w Cukrowni (...) S.A. w J. (6 lat, miesiąc i 2 dni) oraz w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w J. od 1 czerwca 1984 r. do 2 lipca 1990 r. (6 lat, miesiąc i 2 dni) z okresem uwzględnionym przez organ rentowy (4 lata, 4 miesiące i 2 dni), staż pracy w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 16 lat, 6 miesięcy i 6 dni.

Z uwagi na powyższe Sąd pominął rozważania co do oceny charakteru pracy wykonywanej przez J. M. w okresie od 13 stycznia 1975 r. do 31 maja 1975 r. w Wojewódzkim Zakładzie (...) w J. oraz co do możliwości zaliczenia okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej do stażu pracy w warunkach szczególnych - jako bezprzedmiotowe.

Zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, iż świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Jak wynika z akt ubezpieczeniowych, J. M. osiągnął wymagany wiek emerytalny w dniu 26 listopada 2013 r., jednak wniosek o przyznanie prawa do emerytury złożył w dniu 21 stycznia 2014 r. i od tej daty należało przyznać sporne świadczenie.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie I wyroku zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 21 lutego 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 21 stycznia 2014 r.

W punkcie II wyroku Sąd ustalił, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Jak wynika natomiast z art. 118 pkt. 1a ustawy emerytalnej, w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego - organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd ustalił, iż wydając decyzję z dnia 21 lutego 2014 r., organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu wnioskodawcy świadczenia. W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania J. M. prawa do żądanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem analiza zeznań świadków i wnioskodawcy

oraz dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy pozwoliła na dokonanie oceny, iż ubezpieczonemu przysługuje prawo do wcześniejszej emerytury.

W punkcie III wyroku Sąd, stosując art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.